

TOMOSUL SINODAL DE CANONIZARE
VIAȚA ȘI SLUJBELE
SFÂNTULUI IERARH MUCENIC TEODOSIE
DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI

BUZĂU 2003

TOMOSUL SINODAL DE CANONIZARE VIAŢA ŞI SLUJBELE SFÂNTULUI IERARH MUCENIC TEODOSIE DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI

Lucrare tipărită
cu binecuvântarea şi prin strădania
Prea Sfinţitului Părinte
EPIFANIE
Episcopul Buzăului şi Vrancei

Editura Episcopiei Buzăului şi Vrancei
2003

SLUJBELE
SFÂNTULUI IERARH MUCENIC
TEODOSIE
DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI*

* *Slujba Vecerniei, a Utreniei şi cea a Acatistului, alcătuite de P.S. Dr. Ioachim Băcăuanul – Arhiereu-Vicar al Episcopiei Romanului, ultima având la bază un proiect întocmit de P.C. Pr. Grigore Popescu de la biserica „Popa Soare" din Bucureşti, au fost definitivate de Comisia Sinodală pentru Canonizarea Sfinţilor Români la 3 martie 2003 şi aprobate de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 821 din 4–5 martie 2003.*

TROPARUL
SFÂNTULUI IERARH MUCENIC TEODOSIE
DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI

Glasul 1, 𝄽 𝄾

Pr. Prof. Constantin Drăguşin
Pr. Prof. Univ. Dr. Nicu Moldoveanu

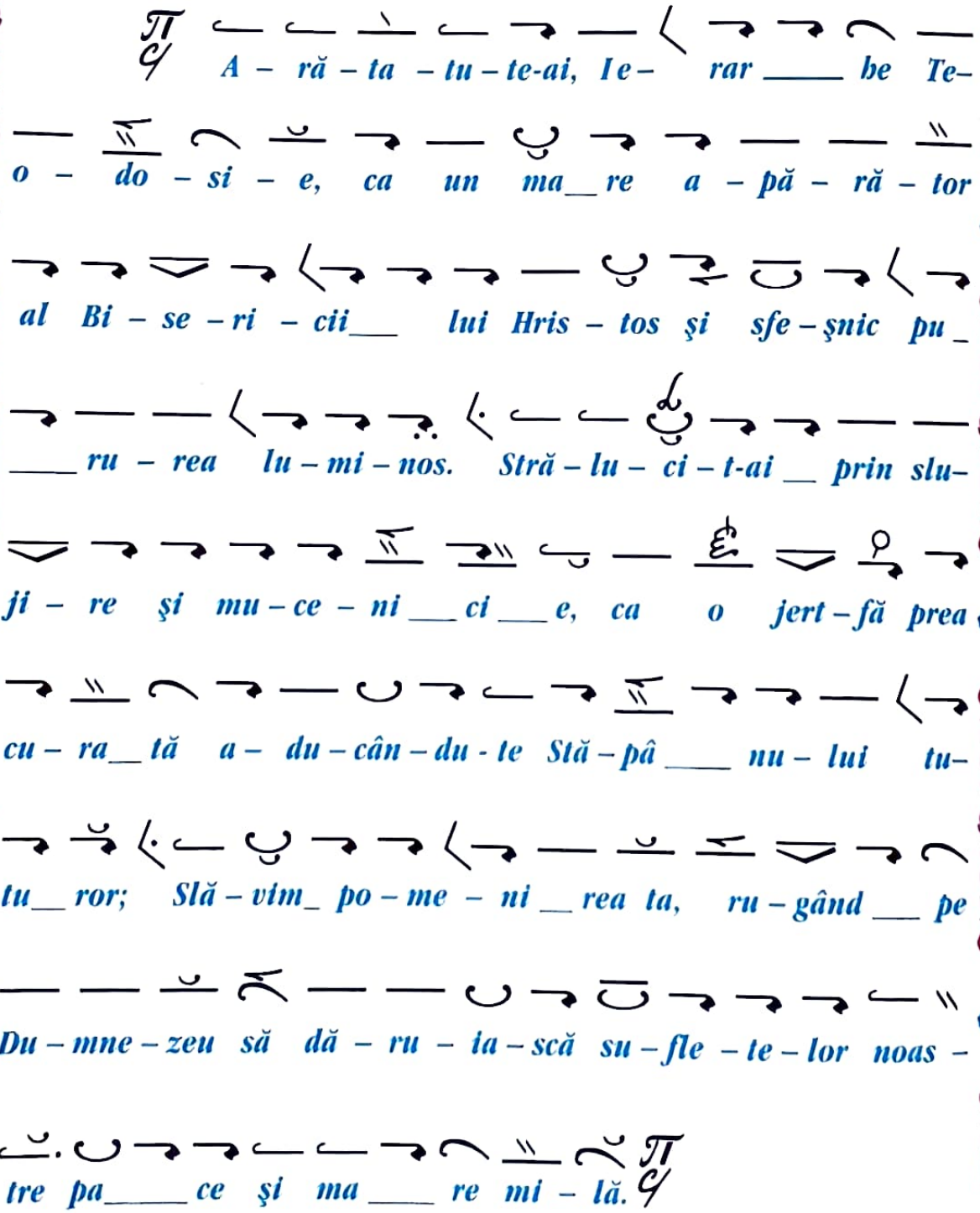

A – ră – ta – tu – te-ai, I e – rar ___ he Te–

o – do – si – e, ca un ma__ re a – pă – ră – tor

*al Bi – se – ri – cii___ lui Hris – tos şi sfe – şnic pu_*

___ ru – rea lu – mi – nos. Stră – lu – ci – t-ai __ prin slu–

ji – re şi mu – ce – ni ___ ci ___ e, ca o jert – fă prea

cu – ra__ tă a – du – cân – du - te Stă – pâ ___ nu – lui tu–

tu__ ror; Slă – vim_ po – me – ni __ rea ta, ru – gând ___ pe

Du – mne – zeu să dă – ru – ia – scă su – fle – te – lor noas –

tre pa____ ce şi ma ___ re mi – lă.

CONDACUL
SFÂNTULUI IERARH MUCENIC TEODOSIE DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI

Glasul al 8-lea, **Podobie:** *Apărătoare, Doamnă...*

Arhid. Prof. Univ. Dr. Sebastian Barbu Bucur

Gla – sul cu – vân – tu – lui vi___ e___ ţii a

ră – su – nat _____ în Bi – se – ri – ca lui Hri _____

stos, căci Pă – sto – rul ei s-a a – ră – tat

bun chi – ver _____ ni – si – tor al Tai–

ne _____ lor _____ lui Dum – ne – zeu Drept a – ce ____

lor, so – bo – rul ar – hi – e – re _____ i _____

lor şi ce – te – le că – lu _____ gă – ri – lor

cân _____ tă _____ în – tr-un glas: Bu – cu –

ră – te, Sfin – te I – e – rar _____ he Te – o –

do – si – e, mu – ce – ni – ce ne – bi – ru – it

al _____ lui _____ Hri _____ stos.

VECERNIA MICĂ

La *Doamne, strigat-am...,*
se pun **stihirile Sfântului** pe 4, glasul al 4-lea.

Podobie: *Ca pe un viteaz...*

Cuvioşi preaînţelepţi, care aţi luat Crucea lui Hristos şi bine v-aţi nevoit, veniţi, cu evlavie, şi alcătuiţi obşte duhovnicească, lăudând pe sfinţitul Teodosie, care bine a vieţuit şi prin pătimire mucenicească a aflat odihnă în cămările cereşti.

Învredniceşte-ne, Doamne, să aducem închinăciune şi cântare duhovnicească smeritului nostru Ierarh Teodosie. Căci s-a arătat mai strălucitor decât aurul în vieţuirea sfântă şi mai tare decât diamantul în faţa primejdiilor. Drept aceea, a primit după cuviinţă de la Hristos–Împăratul tuturor cununa cea neveştejită a Împărăţiei Sale.

Pe vlăstarul Vrancei, pe lauda Moldovei, pe bunul păstor şi Ierarh Teodosie, veniţi cu toţii să-l prăznuim cu bună cuviinţă. Căci s-a învrednicit de mari daruri de la Hristos Dumnezeu, prin vieţuire sfântă; cu postul, cu privegherea şi cu rugăciunea neîncetată, s-a făcut sălaş al Duhului Sfânt. Şi, ajungând la cărunteţile cele cinstite, s-a adus jertfă fără prihană întru numele Domnului.

Stând neclintit pe piatra credinţei, Ierarhe prealăudate Teodosie, ai surpat uneltirile lui veliar cele de multe feluri. Şi, prin jertfa mucenicească, ai primit cunună neveştejită şi sălăşluire în cămările cereşti. Iar pe noi ne fericeşti cu cinstitele tale moaşte, din care izvorăşte noian de tămăduiri.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Cine nu se va minuna de darurile tale, Părinte Teodosie, cu care te-ai împodobit ca un ales al lui Hristos. Căci cu statornicia de stâncă a cugetului, cu înţelepciunea şi bărbăţia duhului, te-ai făcut a cuvioşilor podoabă, a ierarhilor cinste, păstor al credincioşilor şi apărător al Bisericii. Virtuţile tale, Ierarhe, ţi-au dat putere să biruieşti mulţimea vrăjmaşilor, pătimind până la sânge ca un viteaz mucenic. Pentru aceasta, te-ai sălăşluit în ceruri împreună cu cetele prietenilor lui Hristos, cu care roagă-te lui Dumnezeu, Sfinţite Mucenice, să izbăvească turma Sa de toată primejdia şi uneltirile vrăjmaşului, dăruind tuturor pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cuvine-se cu adevărat, a te ferici pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că în sfântul şi preacuratul tău pântece, Făcătorul tuturor intrând, trup S-a făcut; nu schimbând firea, nici cu nălucire arătând iconomia, ci cu trupul cel luat din tine, şi însufleţit cu suflet cuvântător, şi care avea starea întru el, unindu-Se după ipostas. Pentru care, cu bună credinţă, în două firi arătate, osebirea facem. Pe Acela roagă-L, cinstită şi prea sfântă, ca să trimită nouă pace şi mare milă.

Rugăciunea Lumină lină...

PROCHIMENUL ZILEI

Rugăciunea *Învredniceşte-ne, Doamne...*

şi îndată:

STIHOAVNA

Stihirile Sfântului, glasul al 2-lea:

Podobie: *Casa Efratului...*

Arătatu-te-ai, purtătorule de Dumnezeu, vas sfinţit şi casă a Duhului Sfânt, Părintele nostru Teodosie.

Stih: **Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.**

Teodosie, arhiereule al lui Hristos, purtând crucea prigonirilor în viaţa ta, ai biruit năvălirile demonilor, prin răbdare şi suferinţă.

Stih: **Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înşii.**

Cu puterea lui Hristos zdrobind înşelăciunea vrăjmaşilor, ai arătat slava Domnului, Teodosie, părintele Moldovei şi al Vrancei.

Slavă..., glasul al 2-lea

Cu ce cununi de laudă vom împodobi pe ierarhul Domnului, Teodosie? Cu harul arhieriei prin care aflăm liman duhovnicesc; cu platoşa credinţei, căci nebiruit s-a arătat în faţa uneltirilor lui veliar. Deci, să strigăm din adâncul sufletului: roagă-te lui Dumnezeu pentru sufletele noastre!

Şi acum..., a Născătoarei:

Cine, după vrednicie, te va lăuda şi te va ferici pe tine, Fecioară, dumnezeiască Mireasă, pentru mântuirea lumii ce s-a făcut prin tine? Pentru care, mulţumind, strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce ai îndumnezeit pe Adam şi cele risipite le-ai adunat. Bucură-te, ceea ce ai luminat neamul nostru cu Învierea cea purtătoare de lumină a Fiului tău şi Dumnezeului nostru, că pe tine neîncetat neamul creştinesc te slăveşte.

TROPARUL SFÂNTULUI,

glasul 1:

Podobie: *Prea lăudaţilor mucenici...*

Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă preacurată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă... Şi acum...,
al Născătoarei-Învierii.

ECTENIA ÎNTREITĂ

şi

OTPUSTUL

VECERNIA MARE

După obişnuitul *psalm 103 (cu Anixandare)*,
se cântă starea întâi a catismei I:
Fericit bărbatul...

La *Doamne, strigat-am...*, se pun **stihirile** pe 8, glasul 1:

Podobie: *Prea lăudaţilor mucenici...*

Arătatu-te-ai luceafăr al dreptei credinţe, Ierarhe prealăudate. Cu postul, cu rugăciunea şi cu privegheri neîncetate, ţi-ai pregătit sufletul tău spre săvârşire mucenicească. Pentru aceasta, ai câştigat cunună neveştejită de la Hristos Dumnezeu, Cel ce dă lumii pace şi mare milă *(de două ori)*.

Astăzi, ne-a răsărit nouă în chip strălucit al doilea Teodosie, vrednicul ierarh al Domnului, din pământ străbun. În faptă şi în cuvânt asemănatu-s-a cu marele Teodosie, începătorul de obşte, iar prin jertfa de sânge, Mielului lui Dumnezeu. Pentru aceasta, cu umilinţă şi evlavie, îl rugăm să mijlocească pentru noi, cerând Domnului pace şi mare milă.

Pe ierarhul Domnului, Teodosie mărităul, să-l prăznuim în cântări duhovniceşti. Căci cu bărbăţie a stat împotriva lui veliar,

certându-l cu sabia duhului. Şi ca un cerb însetoşat a alergat la ostroavele Raiului, primind cunună mucenicească. Pentru aceasta, bună nădejde având către dânsul, cu umilinţă, îl rugăm să mijlocească la Domnul, Cel ce ne dă pace şi mare milă.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: *Ce vă vom numi pe voi, sfinţilor...*

Ce te vom numi pe tine, mărite Teodosie: Ierarhul lui Hristos?, că ai biruit puterea celui rău. Nevoitor?, că ai suferit primejdiile. Stâlp luminos în fruntea credincioşilor, întărit pe piatra adevărului? Luptător nemitarnic şi sfinţit mucenic? Sălaş al Duhului şi apărător al Bisericii? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre *(de două ori)*.

Ce te vom chema pe tine, de Dumnezeu purtătorule Ierarhe? Rugător, că ai mijlocit la Hristos pentru turma ta? Ostaş, că ai biruit pe păgâni? Om îngeresc sau înger pământesc; bucuria călugărilor, mângâierea nedreptăţiţilor, cununa ierarhilor sau scutul mucenicilor? Roagă-te să se izbăvească sufletele noastre.

Cum te vom numi pe tine, preaînţelepte Teodosie: păstor adevărat, temelie a Bisericii lui Hristos, stâlp neclintit al dreptei credinţe; judecător înfricoşător al nelegiuirii, izbăvitor de patimi şi săditor de fapte bune? Ctitor al mănăstirilor şi păstrător al vechilor predanii? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe ierarhul lui Hristos şi lauda Moldovei, pe turnul credinţei şi dascălul credincioşilor, adunându-ne, o, iubitorilor de prăznuire, cu cântări, să-l lăudăm: Bucură-te, înţelepte Teodosie şi apărătorule cel tare al ortodocşilor, cel ce pentru dreapta credinţă ai pătimit ca un mucenic. Căci împlinindu-se întru tine

chipul lui Hristos ai ajuns la înălţimea cugetării de Dumnezeu. O, de trei ori fericite, roagă pe Domnul, Cel ce te-a încununat în ceruri, să ne dăruiască şi nouă, celor ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta, pace şi mare milă.

Şi acum..., a Născătoarei-Învierii (Dogmatica):

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni, pe pământ S-a arătat şi cu oamenii a vieţuit; că din Fecioară curată trup luând şi dintr-însa ieşind cu luarea firii omeneşti: un Fiu este, îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Dânsul Dumnezeu desăvârşit şi Om desăvârşit cu adevărat, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să mântuiască sufletele noastre.

VOHODUL,

Rugăciunea Lumină lină...,

PROCHIMENUL ZILEI

PAREMIILE

Din Proorocia lui Isaia, citire:

(43, 9–14)

„Acestea zice Domnul: toate neamurile s-au adunat împreună şi se vor aduna conducătorii lor. Cine va vesti acestea, sau cine va spune vouă cele dintru început? Aducă-şi mărturiile sale şi să se îndrepteze, şi să asculte şi să spună adevărul. Fiţi Mie mărturii şi Eu sunt martor, zice Domnul Dumnezeu, şi Pruncul pe Care L-am ales; ca să ştiţi şi să credeţi, şi să cunoaşteţi că Eu sunt; mai înainte de Mine n-a fost alt Dumnezeu şi nici după Mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu şi afară de Mine nu este Mântuitor. Eu am vestit şi am mântuit; defăimat-am şi

n-a fost întru voi străin; voi sunteţi Mie mărturii şi Eu sunt Domnul Dumnezeu. Încă din început Eu sunt şi nu este nimeni care să scape din mâinile Mele; Eu voi face; şi cine va întoarce aceasta? Aşa zice Domnul Dumnezeu, Răscumpărătorul nostru, Sfântul lui Israel."

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(3, 1–9)

„Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din această lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi şi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Luişi vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci, şi ca scânteile de paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui."

Din Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(5, 16–6, 3)

„Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta, vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei, şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va râvna lui drept armă şi va întrarma făptura spre izbânda asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în platoşa dreptăţii şi-şi

va pune drept coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfinţenia, va ascuţi mânia cumplită drept sabie şi, împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi din mânia Lui ca dintr-o armă zvârlitoare de pietre încărcătură de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii Dumnezeieşti şi ca un vifor îi va vântura pe ei, şi fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziţi, dar, împăraţi, şi înţelegeţi; luaţi învăţătură, judecători ai marginilor pământului. Luaţi aminte, cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi cu ocârmuirea mulţimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Preaînalt."

LA LITIE

Stihirile Sfântului, glasul al 4-lea:

Aducând lui Dumnezeu mai înainte jertfa cea fără de sânge şi ridicând cu râvnă sfinte aşezăminte, te-ai arătat împlinitor al dumnezeieştilor porunci, preacinstite mucenice Teodosie. Iar acum prin moaştele tale înmiresmezi pe fiii tăi duhovniceşti, întărindu-i în credinţa cea dreptmăritoare.

Ca un al doilea Ioan Botezătorul te-ai arătat, preafericite Teodosie, când ai mustrat cu îndrăzneală pe voievodul cel nelegiuit. Pentru aceasta, ai pătimit necinste şi surghiun din scaunul vlădicesc al Moldovei, iar acum lângă tronul Prea Sfintei Treimi petreci, bucurându-te şi lăudând pururea pe Dumnezeu.

Alte stihiri, glasul al 6-lea:

Râvna casei Domnului te-a mistuit, sfinţite mucenice al lui Hristos. Căci te-ai arătat ca un falnic stejar ce înfruntă cu bărbăţie furtuna necredinţei tiranului voievod şi potopul năvălitorilor păgâni. Pentru aceasta, de mari daruri te-ai învrednicit de la Hristos Dumnezeu, Mântuitorul lumii.

Din smerit egumen al obştii de la Bogdana, ai fost ales ierarh al Rădăuţilor şi al Romanului, fiind apoi înălţat ca mitropolit al Moldovei, Părinte Teodosie, unde te-ai vădit ca un vrednic slujitor al lui Hristos. Cu chipul blând, ai adumbrit cu harul plaiurile Vrancei, făcând salbă de sfinte mănăstiri, în care, în tot ceasul amurgului acestui veac, aducem cântare duhovnicească la sfântă pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu Cel în Trei Ipostasuri.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Glasul cel apostolesc strigă: «Cine ne va despărţi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea?». Deci, tu, Părinte Teodosie, ai fost prigonit, flămânzind de dreptate şi necazuri fără de număr ai suferit de la cei răuvoitori. «Oare, lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia vor curma iubirea pentru Dumnezeu?» Iar, tu, Preafericite, primejduindu-ţi viaţa pământească, de sabie ai fost lovit. Şi, primind mucenicească moarte, acum te sălăşluieşti în cămările cereşti gătite de Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească de primejdiile lumii şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ţie, Preacurată,

ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, grăim fără tăcere, cu îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Sfântului, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

Cu ce cântări duhovniceşti vom lăuda pe arhiereul lui Hristos, Teodosie, care s-a arătat apărător al dreptei credinţe şi ocrotitorul celor năpăstuiţi? Deci, astăzi, cu toţii, să ne adunăm în sfintele locaşuri şi să cântăm în grai duhovnicesc: Bucură-te, Ierarhe Teodosie, mucenice al lui Hristos!

Stih: **Scumpă este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.**

Ce flori bineînmiresmate vom aduce măritului Teodosie, celui ce s-a învrednicit de cunună mucenicească şi de cerească diademă, podoaba mucenicilor, bucuria turmei sale şi cinstea Bisericii lui Hristos? Roagă-te lui Dumnezeu să mântuiască sufletele celor ce, cu dragoste, săvârşesc sfântă pomenirea ta!

Stih: **Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.**

Cu ce cântări duhovniceşti vom alerga la racla Sfântului Teodosie de la Brazi, din care izvorăsc miruri de tămăduire a bolilor sufleteşti şi trupeşti? Deci, să plecăm genunchii cu umilinţă şi evlavie, rugându-l cu stăruinţă: Ocroteşte, Părinte, pe cei ce prăznuiesc sfântă pomenirea ta!

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe tine, arhiereul lui Hristos, Teodosie, văzându-te înveşmântat cu podoaba ostenelilor şi cu frumuseţea credinţei, acum, cu osârdie, te lăudăm şi cu dragoste îngenunchem la racla moaştelor tale. Pe acestea le sărutăm cu lacrimi, iar din inimi smerite, te rugăm: întăreşte-ne în credinţă pe noi, nevrednicii tăi fii, Părinte, şi te roagă Domnului pentru mântuirea sufletelor noastre.

Şi acum...,

a Născătoarei-Învierii:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului Celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de păcate; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

LA BINECUVÂNTAREA PÂINILOR

TROPARUL SFÂNTULUI

(de două ori)

şi

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară...

(o dată)

UTRENIA

La *Dumnezeu este Domnul...*,
se cântă troparul Sfântului *(de două ori)* glasul 1,
Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Învierii.

După întâia Catismă, **SEDEALNA SFÂNTULUI,** glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumuseţea fecioriei tale...*

Pe iubitorul lui Hristos şi următor al Lui, pe iconomul cel credincios şi al credinţei apărător, pe sfinţitul mucenic Teodosie, astăzi să-l cinstim; că îndrăznire câştigând către Stăpânul său, pururea se roagă Lui pentru cei ce îl prăznuiesc; pentru aceasta, strigăm către dânsul: Bucură-te, lauda credincioşilor!

Slavă...

Frica de Dumnezeu a luminat cugetul tău, Sfinţite Mucenice al lui Hristos, dându-ţi putere să stai cu bărbăţie împotriva uneltirilor diavoleşti. Nu ne pricepem cum să te lăudăm pe măsura faptelor tale, ci numai cu duhul umilit, cântăm: Slavă lui Dumnezeu, Cel ce este minunat întru sfinţii Săi.

Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea strălucirea curăţiei tale, Gavriil, minunându-se, a zis către tine, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită!

După a doua Catismă,
SEDEALNA SFÂNTULUI, glasul al 4-lea:

Podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Nici un lucru nu te-a despărţit de dragostea lui Dumnezeu, cugetătorule la cele cereşti: nici osteneala, nici neodihna, nici durerea, nici prigoana sau defăimarea. Ci, cu bucurie luând Crucea lui Hristos, ai zdrobit capul şarpelui celui înşelător. Pentru aceasta, sufletul tău a dobândit viaţă nestricăcioasă de la Cel ce te-a întărit pe tine, iar sfintele tale moaşte ni s-au arătat nouă comoară de mult preţ.

Slavă...

Cu milostenia, cu blândeţea şi cu dragostea de semeni ai covârşit, Ierarhe, pe fiii tăi duhovniceşti, vrednicule de laudă, mustrând fărădelegea celor răuvoitori. Pentru aceea, ai îndurat izgonire din scaunul vlădicesc. Dar, smerenia ta la ceruri s-a înălţat, iar Hristos Dumnezeu te-a preamărit pe tine.

Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; şi mărturisind logodnicul şi

ocrotitorul tău, preoţilor a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi Fecioară.

POLIELEUL:

Robii Domnului...

şi

MĂRIMURILE:

Mărimu-te pe tine, Sfinte Ierarhe Teodosie, şi cinstim sfântă pătimirea ta pentru dreapta credinţă.

Veniţi toţi, într-un glas să lăudăm pe sfinţitul pătimitor Teodosie, zicând: pe lauda Moldovei şi apărătorul Bisericii.

Stihuri:

1. **Dumnezeu este scăparea noastră şi puterea, ajutor întru necazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte** (ps. 45, 1).
2. **Vărsat-au sângele lor ca apa, împrejurul Ierusalimului** (ps. 108, 23).
3. **Că pentru Tine suntem ucişi toată ziua** (ps. 43, 24).
4. **Socotiţi suntem ca nişte oi de junghiere** (ps. 43, 24).
5. **Trecut-am prin foc şi prin apă, dar ne-ai scos pe noi la odihnă** (ps. 65, 11).
6. **Sfinţilor celor de pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii** (ps. 15, 3).

(Stihirile din 26 octombrie – Sfântul Mare Mucenic Dimitrie)

Apoi: *Slavă..., Slavă Ţie, Treime Sfântă...* şi celelalte.

După Polieleu, **SEDEALNA,** glasul al 3-lea:

Podobie: *De frumseţea fecioriei tale...*

De frumuseţea vieţii tale şi de strălucită păstorirea ta, minunându-se soborul ierarhilor, îţi cântă cu umilinţă: Vrednicule ales al lui Dumnezeu, urmaş al Apostolilor, ai împlinit voia Domnului. Nu ne uita, Părinte, pe noi, fiii tăi, cei ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Podobie: *Pe înţelepciunea...*

Gândul la moarte pururea având, de Dumnezeu cugetătorule, ai răbdat cu smerenie toate uneltirile vrăjmaşului. Şi, ajungând întru toate bineplăcut Domnului, te-ai înălţat, ca un biruitor, deasupra grijilor acestei lumi. Căci, vărsându-ţi sângele ca un viteaz mucenic, porţi pe Hristos Soarele dreptăţii, cu Care împreună sălăşluieşti în ceruri. Pentru aceasta, strigăm: Sfinte Părinte Teodosie, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei, însăşi podobia:

Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pe Cel ce ţine lumea; şi în braţe ai ţinut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană şi Făcătorul tuturor. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să fiu mântuit de păcatele mele; când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână, Fecioară curată, al tău ajutor să-mi dăruieşti, că toate le poţi câte le voieşti.

ANTIFONUL ÎNTÂI al glasului al 4-lea

Apoi, **PROCHIMENUL,** acelaşi glas:

Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Liban se va înmulţi.

Stih: **Răsădiţi fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru vom înflori.**

Toată suflarea să laude pe Domnul...

EVANGHELIA de la Luca 21, 12–19:

„Zis-a Domnul către ucenicii Săi: păziţi-vă de oameni, pentru că ei vor pune mâinile pe voi..."

(Evanghelia de marţi din săptămâna a ~~XXIX-a~~ XXVII-a după Pogorârea Sfântului Duh).

PSALMUL 50

Slavă... glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile sfinţitului Tău mucenic Teodosie, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., acelaşi glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: **Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...**

Stihira, glasul al 6-lea:

În ispitele cele de multe feluri, ai dobândit porfiră împărătească, Părinte, iar din podoaba virtuţilor ai înfrumuseţat mantie îngerească, preafericite Ierarhe Teodosie. Prin nevoinţe în trupul tău feciorelnic ai ajuns la îngerescul chip, iar prin sărăcia de bună voie ţi-ai agonisit comori în cămările cereşti. Pentru aceasta, având îndrăznire către Hristos, roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

CANOANELE

Al Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6, şi al Sfântului, pe 8.

CANONUL NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Alcătuire a lui Teofan

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmosul:

Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea întrarmată; iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preamărit.

Ca pe o frumoasă făptură, ca pe o împodobită mireasă, ca pe o preacurată Fecioară între fecioare, Dumnezeu pe tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană S-a sălăşluit. Pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de întinăciunea păcatelor să mântuiască pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Precum zice psalmistul, ai stat, Precurată, de-a dreapta, ca o împărătească a Împăratului ce a răsărit din pântecele tău. Pe Acela roagă-L, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca stătător de-a dreapta să mă arate în ziua răsplătirii, dumnezeiască mireasă.

Toată firea omenească, din toate cele netrebnice, ai înnoit-o, ceea ce ai adus în lume ploaia cea cerească. Pentru aceea, te rugăm, şi brazda sufletelor noastre cea uscată arat-o aducătoare de roadă, dumnezeiască mireasă.

CANONUL SFÂNTULUI

Cântarea 1, glasul al 5-lea:

Irmos: *Calul şi pe călăreţul în marea Roşie...*

Din părinţi binecredincioşi, vieţuitori în Ţara Vrancei, răsărind, Sfinte Ierarhe Teodosie, ai primit de la ei mireasma bunelor învăţături care te-au povăţuit să mergi pe calea Domnului.

Stih: **Sfinte Ierarhe Teodosie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Din fragedă vârstă, te-ai arătat vlăstar bun al Bisericii lui Hristos, căci mergând cu părinţii tăi la Mănăstirea Brazi, bucurai prin râvna ta duhovnicească pe călugării cei nevoitori cu priceperea şi cu înţelepciunea cuvintelor din învăţăturile dumnezeieşti.

Slavă...

Vrednicii de pomenire schimonahi, Teofilact şi Sava, se bucurau cu duhul, văzând râvna ta pentru locaşul ce l-au zidit cu multă trudă. Şi mai mult, astăzi, se bucură fiii tăi sufleteşti, ai plaiurile vrâncene, pe care, te rugăm, acoperă-i cu rugăciunile tale.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Cel ce S-a întrupat din tine şi de sânurile Părintelui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască de toată întristarea pe cei ce i-a zidit.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta, întru care s-a întărit inima mea.

Îmbrăcându-Se cu mine, omul, din pântecele tău a ieşit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană, haina nestricăciunii dăruind celor ce s-au lepădat de ea prin multe fapte netrebnice.

Pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel preacinstit L-ai născut, Stăpână. Pe Acela, cu osârdie, roagă-L să Se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru multe feluri de păcate.

Rănile sufletului meu, tămăduieşte-le, Preacurată, şi smereşte inima mea, cea otrăvită cu veninul şarpelui, o vindecă prin doctoria ta cea lucrătoare.

ALT CANON

Irmos: *Cela ce ai înfipt pe nimic pământul...*

Prin marea ta osârdie pentru Dumnezeu, ai intrat ca un viteaz ostaş în obştea mănăstirii de la Brazi, unde te-ai nevoit cu postul şi cu rugăciunea. Şi, dorind pe Hristos, ţi-ai adăpat sufletul cel însetat din izvorul nesecat al dumnezeieştilor Scripturi.

Urmând predaniilor Sfinţilor Părinţi, ai dobândit smerita cugetare, Ierarhe Teodosie. Şi, agonisind noian de virtuţi, te-ai învrednicit de îngerescul chip, pe care în binecuvântata Mănăstire Bogdana l-ai primit.

Slavă...

Se veseleşte a Buzăului şi Vrancei Eparhie de fiii săi luminaţi de Domnul Hristos, iar Biserica dreptmăritoare a Moldovei tresaltă de bucurie pentru vrednicele vlăstare ce au odrăslit din Ţara de Jos: Varlaam şi Teodosie, ierarhi ai lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei:

Roagă neîncetat, Curată, pe Cel ce S-a întrupat în pântecele tău, ca să mântuiască din înşelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Preasfântă Stăpână.

SEDEALNA, glasul întâi:

Podobie: *Prea lăudaţilor mucenici...*

Făclie luminoasă a Bisericii şi apărător al dreptei credinţe te-ai arătat, Părinte Teodosie, păstorind cu cinste turma cea cuvântătoare a lui Hristos. Drept aceea, în ceruri ai primit cununa biruinţei pentru vredniciile tale, Ierarhe prealăudate. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă...

Pe apărătorul năpăstuiţilor, pe risipitorul uneltirilor celui viclean şi mângâietorul celor necăjiţi şi părăsiţi de oameni, cetele călugărilor să-l laude, după cuviinţă. Pe ierarhul lui Hristos, Teodosie, să-l rugăm ca să mijlocească pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu avem alt ajutor afară de tine, nu avem altă nădejde în ispitele ce ne împresoară, Preacurată Fecioară. Acoperă-ne cu acoperământul tău, Preasfântă Marie, pentru rugăciunile mult-pătimitorului ierarh, Teodosie al Moldovei.

Cântarea a 4-a:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm ţie: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Picătură de umilinţă rourează-mi mie, Stăpână, înlăturând toată arderea inimii şi a întristării mele, adăugirile cele înşelătoare potolind.

Pe mine, cel vătămat cu arma desfătării şi care zac rănit, Preacurată, nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă prin rănile Fiului tău şi Dumnezeului nostru, Cel ce a fost răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pe mine, cel rău sărăcit, învredniceşte-mă de dumnezeiescul dar, să te slăvesc pe tine ca pe folositoarea mea cea bună, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

ALT CANON

Irmos: *Dumnezeiască deşertarea Ta...*

Bat clopotele Moldovei, Bucovina se îmbracă în haine de sărbătoare, să întâmpine cu bună cuviinţă pe arhiereul Teodosie ce în scaunul Rădăuţilor vine, dăruind sfântă binecuvântare.

Din Ţara de Jos ai urcat spre înaltele culmi ale harului din care ai adăpat turma ta cea blândă din Ţara de Sus, acolo unde străjuie cu trupul în mormânt Binecredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt.

Slavă...

Pe scaunul vlădicesc al Romanului fiind chemat, ierarhe al Domnului, ai vestit pe Soarele-Hristos şi glasul tău de bucium a răsunat până pe colinele Vrancei de unde ai odrăslit, Preafericite Teodosie.

Şi acum..., a Născătoarei:

În chip minunat Fecioara născând, durerile naşterii n-a cunoscut; ci, Maică şi Fecioară a rămas, pe care lăudând-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu!

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, Începătorul luminii.

Ceea ce ai născut pe Hristos, Calea vieţii, Preacurată, povăţuieşte-mă la calea cea dreaptă pe mine, cel surpat acum fără pricepere spre calea şi prăpastia cumplitelor fărădelegi.

Înstrăinându-mă, nebuneşte şi fără pricepere, de la Dumnezeu, Fecioară, în desfrânări am vieţuit, în latura patimilor cea

depărtată rătăcind; întoarce-mă şi mă miluieşte cu rugăciunile tale.

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pe robul tău cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile demonilor, Fecioară Maică Preacurată.

ALT CANON

Irmos: *Cel ce te îmbraci...*

Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii ţi-a hărăzit ţie, de trei ori fericite, scaunul Moldovei, urmând lui Dosoftei, stihuitor al vechilor Scripturi. Cu râvnă arhierească, ai plugărit ţara toată şi, binecuvântând, ai semănat Cuvântul lui Hristos.

Ca dintr-un izvor s-a revărsat întru tine, cu adevărat, darul înţelepciunii lui Hristos Dumnezeu. Ţi-ai închinat viaţa slujirii oamenilor, revărsându-le în inimi din roua Duhului şi povăţuindu-i să fie împlinitori ai faptelor bune.

Slavă...

Apărător al dreptei credinţe te-ai arătat ca un scut în faţa primejdiei păgânilor, Ierarhe preaînţelepte. Cu duhul gurii tale, ai secerat neghina aruncată de cel viclean, iar cu arhierescu-ţi dar ai mustrat pe voievodul cel tiran.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pururea Fecioară, te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup, lumii L-ai născut.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

În adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Să nu mă arăţi demonilor spre bucurie la judecata ce va să fie, Stăpână. Ci cu bunăvoinţă să cauţi spre mine, rugând pe Judecătorul meu şi Fiul tău.

Cu gândurile te-am mâniat, Doamne, şi cu faptele mele cele viclene şi fără de lege. Iar acum aduc spre rugăciune pe Maica Ta; îndură-Te şi mă mântuieşte.

De osândă mântuieşte-mă, Stăpână, pe mine cel ce însumi m-am osândit cu păcatele mele, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul şi Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată.

ALT CANON

Irmos: *Marea patimilor cea sălbăticită...*

De prigonirile celor răuvoitori, nu te-ai înfricoşat, Părinte, ci, cu bărbăţie, ai biruit toate uneltirile lor. Pentru ostenelile tale, Hristos te-a preamărit ca un biruitor.

Urmând lui Ioan Botezătorul, ai mustrat silnicia voievodului nedrept, care, nesuferind certarea ta, Părinte, te-a izgonit din scaunul vlădicesc al Moldovei. Iar tu, Sfinte, de Hristos fiind întărit, ai rămas neclintit în adevărul lucrurilor.

Slavă...

De curăţia sufletului tău ne minunăm, Părinte, şi ne rugăm ţie cu umilinţă: întăreşte credinţa din sufletele noastre să ajungem vase curate ale harului, cu rugăciunile tale.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe tine rug nears, şi munte, şi scară însufleţită, şi uşă cerească, după vrednicie, te slăvim, Marie Preacurată, lauda dreptcredincioşilor.

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: *Apărătoare, Doamnă...*

Glasul Cuvântului vieţii a răsunat în Biserica lui Hristos, căci Păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al Tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor şi cetele călugărilor cântă într-un glas: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

ICOSUL

Ierarh şi mucenic al Bisericii lui Hristos, Părinte rugător fierbinte pentru turma ta, te-ai arătat Sfinţite Teodosie, doritor de Dumnezeu. Pentru aceasta, te lăudăm, zicând:

Bucură-te, Sfinte Părinte, zămislit în rugăciune;

Bucură-te, pravoslavnic, împlinitor de fapte bune;

Bucură-te, că viaţa ta lui Hristos ţi-ai dăruit;

Bucură-te, că întru tine chipul Lui s-a împlinit;

Bucură-te, că prin râvnă chip de înger ai purtat;

Bucură-te, întru haina de monah adevărat;

Bucură-te, alăută şi chimval răsunător;

Bucură-te, bun Părinte şi grabnic ajutător;

Bucură-te, fiu al Vrancei, preaslăvit de toţi românii;

Bucură-te, că Moldova ţie ţi-a fost „casa pâinii“;

Bucură-te, că prin sânge ţi-ai sfârşit viaţa sfântă;

Bucură-te, că în ceruri cetele cereşti îţi cântă:

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

SINAXAR

Întru această lună, în ziua a 22-a,
se face pomenirea Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie
de la Mănăstirea Brazi.

Acest sfânt ierarh al lui Hristos s-a născut în Ţinutul Vrancei, în prima jumătate a veacului al XVII-lea, şi, iubind din tinereţe viaţa călugărească, s-a lepădat de lume şi a primit sfântul chip îngeresc. Cugetând ziua şi noaptea la Legea lui Dumnezeu şi deprinzând de la dascălii încercaţi din mănăstirile Ţării de Jos învăţăturile cele folositoare, a fost ales egumen al Mănăstirii Bogdana din Ţinutul Bacăului, reconstruind în vremea stăreţiei sale acest sfânt locaş. Pentru vrednicia sa şi pentru bunele sale obiceiuri, a fost hirotonit episcop de Rădăuţi în anul 1670, iar peste un an a fost trimis să păstorească Episcopia Romanului. Iubind cu adevărat sfintele lui Dumnezeu locaşuri, a cercetat şi a ajutat cu multă râvnă schiturile şi mănăstirile din eparhia sa, sprijinind, totodată, şi pe binecredincioşii creştini aflaţi în felurite necazuri sau cuprinşi de sărăcie. În anul 1674, fericitul şi preaînvăţatul mitropolit Dosoftei, silit de vitregia vremurilor, s-a retras în Polonia, împreună cu domnitorul Ştefan Petriceicu, iar Moldova a fost asuprită de cetele de turci şi de tătari, care au adus la cârma ţării pe Dumitraşcu, din neamul Cantacuzinilor. Acesta, văzând că moldovenii au fost lipsiţi de păstorul lor, a cerut arhiereilor să-şi pună mitropolit. Ierarhul Teodosie, deşi nu voia, mai mult fiind silit, a luat conducerea Mitropoliei Moldovei în acele vremuri greu de îndurat, când turcii şi tătarii intraseră ca lupii înfometaţi în smerita lui turmă. De aceea, bunul păstor, nu a răbdat mult a vedea în toate zilele cum sunt nedreptăţiţi creştinii, ci, punându-şi sufletul pentru oile sale, a mers la domnitor şi i-a cerut să pună capăt asupririi poporului şi să alunge dincolo de hotare pe

păgâni. Mâniat, Dumitraşcu Vodă nu a voit să audă mustrările cele drepte ale mitropolitului, ci, fără judecată, l-a silit să-şi părăsească scaunul, pe care nu stătuse decât vreme de un an, şi să fie pus sub pază, în Mănăstirea „Sfântul Sava“ din Iaşi. Răbdând cu mult curaj nedreapta prigonire, ierarhul mărturisitor al dreptăţii a stat închis acolo până la revenirea în ţară a blândului Dosoftei mitropolitul, care l-a scos pe fericitul Teodosie din surghiunul său. Acesta s-a retras în părţile Ţării de Jos, vieţuind când la Focşani, când la Bogdana. În acest răstimp, s-a îngrijit îndeosebi de reconstruirea Mănăstirii Brazi, unde a ridicat o nouă biserică şi chilii, aşezând acolo monahi şi punându-i sub ascultarea egumenului Zaharia, care vieţuise o vreme în Sfântul Munte Athos. În anul 1688, pe când se afla la Focşani, a fost răpit şi dus în Ţara Românească, unde a îndurat, vreme de 10 săptămâni, închisoare şi chinuri, fiind cercetat, pentru pricini închipuite, de unii greci, puşi la cale de rudeniile lui Dumitraşcu Vodă, fostul domnitor al Moldovei. Scăpând cu viaţă şi din această dureroasă încercare, ierarhul Teodosie a continuat să se ocupe de sfintele locaşuri din Ţinutul Vrancei, pregătind toate cele necesare pentru ridicarea a încă trei schituri. În toamna anului 1694, tătarii au năvălit din nou în Moldova, jefuind pe creştini şi distrugând bisericile. Cunoscându-şi mai înainte sfârşitul, mitropolitul Teodosie s-a pregătit duhovniceşte pentru aceasta, aşa cum trebuie să facă orice creştin adevărat. Curând, la Mănăstirea Brazi a venit o ceată de tătari, care l-au schingiuit pe bătrânul arhiereu, cerându-i să le predea agoniseala mănăstirii şi odoarele sfântului locaş. Acesta a refuzat, preferând mai degrabă să fie chinuit, decât să dea în mâinile păgânilor puţinele valori şi sfintele vase. În cele din urmă, tătarii i-au tăiat capul. Noaptea, a fost îngropat în grabă de câţiva credincioşi. Aşa a luat cununa muceniciei mult-pătimitorul ierarh, primindu-şi prin sabie sfârşitul şi suferind pentru dragostea de Dumnezeu. Prin

minune, în anul 1842, s-au aflat cinstitele sale moaşte, de faţă fiind şi Sfântul Antipa de la Calapodeşti, pe atunci vieţuitor la Brazi. Viaţa Sfinţitului Mucenic Teodosie, râvna lui pentru ridicarea de sfinte locaşuri şi pentru cinstirea celor sfinte, smerenia sa adâncă, dragostea pentru buna rânduială şi chivernisire a obştilor monahale, grija părintească faţă de păstoriţii săi, răbdarea tuturor suferinţelor şi prigonirilor nedrepte la care a fost supus, precum şi lucrarea lui încununată de jertfa martirică au făcut ca să fie întotdeauna cinstit cu evlavie de dreptmăritorii creştini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, Cel ce bine este cuvântat şi preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Tăria mea şi lauda şi mântuirea, folositoare tare şi zid nebiruit fiind, Stăpână, pe demonii care se oştesc asupra mea îi alungă, că totdeauna caută să mă piardă.

Pe Dumnezeu întrupându-L din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit, Fecioară, omenirea. Pentru aceasta, mă rog ţie: Pe mine cel întinat cu patimile şi stricat cu meşteşugirile vrăjmaşului, mă mântuieşte cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai înainte a închipuit naşterea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană; că pe tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău Focul Dumnezeirii. Pentru aceasta, mă rog ţie: De focul cel veşnic izbăveşte pe robul tău.

ALT CANON

Irmos: *Domnul părinţilor cel preaînălţat...*

Inima fiindu-ţi plină de lumina Dumnezeirii Celei întreit strălucitoare, nu te-ai împuţinat duhovniceşte, Părinte, când te-au izgonit din scaunul păstoresc al Moldovei; întrarmat fiind cu puterea Duhului, ţi-ai adunat mulţi ucenici în jurul tău pe care i-ai învăţat să cânte: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

După plecarea ta din scaunul vlădicesc, cu aceeaşi râvnă ai slujit Biserica lui Hristos, ridicând locaşuri sfinte, în care fiii tăi duhovniceşti cântau neîncetat, zicând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Slavă...

Sălaş de nevoinţă şi şcoală de sfinţenie s-au arătat aşezămintele pustniceşti pe care le-ai întemeiat, Sfinte Teodosie. Pentru aceea, şi astăzi, cinstind sfintele tale moaşte, într-un glas, cântăm: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Şi acum..., a Născătoarei:

Cel ce din Fecioară Te-ai născut şi pe aceasta de Dumnezeu Născătoare o ai arătat, bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc, oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe caldei arzând şi răcorind pe credincioşi, care cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Râvneşte după cele bune, de la cele rele depărtându-te, prin purtarea de grijă de dumnezeieşti lucruri, suflete al meu, rugătoare pentru tine având pe Maica lui Dumnezeu şi folositoarea tuturor cea neînfricată, ca pe o milostivă şi de oameni iubitoare.

Dezlegat-ai de legătura osândirii cea de demult omenirea, de Dumnezeu Născătoare. Pentru aceasta, mă rog ţie: Dezleagă legătura răutăţii inimii mele, Preacurată, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născând-o, inima mea care se mâhneşte de povara păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, lumineaz-o, şi slavei celei pururea veşnice mă arată părtaş, ca să te slăvesc cu credinţă.

ALT CANON

Irmos: *Ţie, Făcătorului a toate...*

Ducând viaţă cu totul îmbunătăţită, Sfinţite mucenic al lui Hristos, Teodosie, la cunoaşterea cea înaltă a firii lucrurilor ai ajuns şi ne-ai învăţat a cânta: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi preaînălţaţi-L întru toţi vecii!

Vas care cuprinde în sine Duhul Cel dătător de viaţă, ai fost ales de Dumnezeu, Ierarhe de trei ori fericite; căci ţi s-a dat să împarţi tuturor darurile cele ce izvorăsc de acolo din destul, cântând, neîncetat: popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci!

Binecuvântăm pe Tatăl...

Râvna vieţii tale şi sângele mucenicesc ţi-au fost răsplătite de Hristos în ceruri, dându-ţi cununa cea neveştejită a Împărăţiei Sale, de unde strigi neîncetat: preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pe Hristos în veci!

Şi acum..., a Născătoarei:

Mai slăvită decât serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu curată, în pântecele tău purtând pe Cel ce Se poartă pe scaun de heruvimi; pe Care, împreună cu cei fără de trup, credincioşii Îl preaslăvim întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prealăudată, o slăvim.

Necurată mâncare gustând Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iar Fiul tău pe lemn pironindu-Se, dulceaţa nemuririi a izvorât, Preacurată; pentru aceasta, pe tine te cinstim.

Împărătească eşti a Împăratului şi Domnului, în chip mai presus de cuvânt născând pe Cel ce a sfărâmat porţile iadului. Pe Acela, Fecioară, cu osârdie, roagă-L să învrednicească de Împărăţia cea de sus pe toţi cei ce te cinstesc pe tine.

Îmbunătăţeşte, Stăpână, smerită inima mea, cea înrăutăţită prin mulţimea desfătărilor. Şi ca ceea ce ai născut pe Cel milostiv, prin bunătatea ta, uşile pocăinţei mi le deschide.

ALT CANON

Irmos: *Isaie dănţuieşte, Fecioara a avut în pântece...*

După îndelungi osteneli, prin mucenicie, ţi-ai sfârşit viaţa, Ierarhe al lui Hristos. Roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, Sfinte, să ne izbăvească de primejdiile ce ne împresoară, ca să-L slăvim în veci.

Ca niște mărgăritare de mult preț s-au arătat sfintele tale moaște, fericite Ierarhe, prin care trimite-ne nouă mana cea cerească de la Hristos Dumnezeu, Cel ce te-a preamărit.

Slavă...

Cu evlavie şi cu umilinţă, ne închinăm sfintelor tale moaşte şi cu lacrimi de bucurie îţi aducem mulţumire, Părinte Ierarhe Teodosie.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Domnul, pe Care L-ai născut; pe Acela roagă-L să dăruiască iertare de păcate celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

LUMINÂNDA

glasul al 2-lea:

Vieţuind după dumnezeieştile porunci, ai ajuns înger în trup, Părinte Teodosie. Pe calea muceniciei păşind cu credinţă, ai ajuns la Hristos, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Făcătorul făpturii şi Dumnezeul tuturor, trup omenesc a luat din preacurat pântecele tău, Preasfântă Fecioară; şi toată firea cea căzută o a înnoit, lăsându-te, şi după naştere, Fecioară. Pentru aceasta, pe tine cu credinţă te lăudăm, strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii!

LA LAUDE

Se pun **stihirile** pe 4, glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ce cununi de laude...*

Cu ce cununi de laude vom încununa pe arhiereul lui Hristos, Teodosie? Pe ierarhul Moldovei din vremuri de primejdii, pe preastrălucitul mucenic şi mărturisitor al credinţei străbune. Deci, către dânsul să ne îndreptăm cu inimă curată, cântându-i într-un glas: cununa arhiereilor cea prealuminată care ne întăreşti în ispite, roagă-te lui Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Cu ce cântări de laudă vom cinsti după cuviinţă pe cel ce s-a învrednicit a fi păstor bun al turmei sale, împodobit cu mantia purpurie a muceniciei şi cu podoaba luminată a dumnezeiescului har? Deci, către dânsul veniţi toţi credincioşii într-un glas să-i cântăm: Bucură-te, Părinte preaînţelepte!

Glasul al 6-lea:

Veniţi, credincioşi, să-l lăudăm pe Ierarhul Domnului, cel ce s-a ostenit pentru apărarea dreptei credinţe; căci, înflăcărat fiind de dragostea lui Dumnezeu, a biruit taberele vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, iar acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

Cu doriri negrăite şi cu dragoste, te chemăm, preafericite Părinte, întru nevoi. Vino cu duhul tău prea blând în moştenirea ta şi împacă-ne cu Bunul Dumnezeu. Cucernic îţi aducem laudă şi cântare: Binecuvântează râvna noastră, ca să putem în pace să săvârşim călătoria către Împărăţia cea de Sus!

Slavă... glasul al 6-lea:

Pe cel ce este frumuseţea ierarhilor şi lauda preoţilor, izvorul înţelepciunii şi nemitarnicul ocrotitor al credincioşilor,

adunându-ne astăzi să-l lăudăm, o, iubitorilor de prăznuire, zicând: Bucură-te, păstorul şi apărătorul turmei lui Hristos; Bucură-te, stâlp neclintit al credinţei; Bucură-te, luminătorule preastrălucit care luminezi Biserica Moldovei; Bucură-te, bucuria cea duhovnicească a celor necăjiţi! Şi acum, Preafericite Teodosie, nu înceta rugându-te lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc pururea pomenirea ta cea de bucurie şi mântuitoare.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim după cuviinţă, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

DOXOLOGIA MARE,

TROPARUL SFÂNTULUI,

Slavă... Şi acum..., al Născătoarei-Învierii.

ECTENIILE

şi

OTPUSTUL

LA SFÂNTA LITURGHIE

FERICIRILE, pe 8:
Din Canonul Sfântului:
Cântarea a 3-a şi cântarea a 6-a.

PROCHIMENUL, glasul întâi:
Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere.

Stih: **Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume.**

APOSTOLUL:
Din *Epistola către Evrei* 7, 26–8, 2:
„Fraţilor, un astfel de arhiereu se cuvenea... "
(vezi luna noiembrie, ziua 13);

EVANGHELIA:
De la Ioan (10, 9–16):
„Zis-a Domnul: Eu sunt uşa..."
(Duminica a doua din Post,
a doua Evanghelie de la Sfânta Liturghie);

CHINONICUL:
Întru pomenire veşnică va fi dreptul...

ACATISTUL
SFÂNTULUI IERARH MUCENIC
TEODOSIE
DE LA MĂNĂSTIREA BRAZI

TROPARUL SFÂNTULUI, glasul 1:

Podobie: *Prea lăudaţilor mucenici...*

Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeşnic pururea luminos şi mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai, prin slujire şi mucenicie, ca o jertfă preacurată, aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

După obişnuitul început, se cântă:

CONDACELE ŞI ICOASELE

Condacul 1:

Grednicului păstor al turmei lui Hristos, râvnitorului Ierarh Teodosie, care prin mucenicie s-a arătat apărător al Bisericii strămoşeşti, laudă de mulţumire îi aducem noi, nevrednicii; că acesta s-a arătat odor preastrălucit între ierarhii Moldovei şi pururea rugător către Dumnezeu pentru cei ce, cu credinţă şi cu dragoste, îi cântă:

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Icosul 1:

Din pruncie te-a hărăzit Dumnezeu a fi vas ales al harului Său, căci binecredincioşii tăi părinţi ţi-au umplut inima şi sufletul de iubire sfântă şi de învăţătura cea adevărată a Bisericii. Întrarmat fiind cu daruri alese, ţi-ai închinat viaţa

împlinirii virtuţilor creştineşti, pentru care îţi aducem această cuvenită cântare:

Bucură-te, cel ce din braţele maicii tale pomul vieţii a înflorit întru tine;

Bucură-te, că din copilărie ai început călătoria către Dumnezeu;

Bucură-te, că din casa părintească te-ai arătat ca un vas sfinţit;

Bucură-te, că din pruncie sufletul tău a fost locaş al Sfântului Duh;

Bucură-te, cel ce ai fost ca o stâlpare de finic înaintea Domnului;

Bucură-te, că îngerul păzitor ţi-a arătat calea cea bună de urmat;

Bucură-te, că dragostea de Dumnezeu a împodobit viaţa ta;

Bucură-te, că ai căutat comoara cea adevărată pe care ai găsit-o în Biserica Domnului;

Bucură-te, că fiu al luminii te-a arătat pe tine vieţuirea ta;

Bucură-te, că pe calea cea bună credinţa în Dumnezeu te-a călăuzit;

Bucură-te, că multă stăruinţă ai arătat pentru îmbunătăţirea vieţii tale;

Bucură-te, că ai înmulţit talantul ca sluga cea binecredincioasă;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 2-lea:

Ascultând glasul chemării celei de Sus, ai luat Crucea şi ai urmat lui Hristos, îndreptându-ţi paşii către viaţa călugărească de la Mănăstirea Brazi din Vrancea natală, unde, prin osârdie şi nevoinţă, te-ai făcut bineplăcut lui Dumnezeu, Căruia neîncetat I-ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea:

Din tinereţile tale, râvnitor al virtuţilor şi iubitor de nevoinţe te-ai arătat. Pentru aceasta, viaţa ta cea plăcută lui Dumnezeu a fost cunoscută de toţi monahii ca o scară dum-

nezeiască ce duce către ceruri. Primit-ai, cu smerenie şi evlavie, chipul cel îngeresc al călugăriei, pentru care noi, credincioşii, îţi împletim cunună de laude, cântând aşa:

Bucură-te, că ai socotit deşertăciuni toate cele omeneşti;

Bucură-te, că năvălirile patimilor le-ai potolit;

Bucură-te, că toate cele pământeşti ca o pânză de păianjen le-ai socotit;

Bucură-te, că ispitele nu te-au putut opri din calea spre sfinţenie;

Bucură-te, cel ce pe piatra credinţei ţi-ai aşezat tinereţea ta;

Bucură-te, că, prin viaţă neîntinată, ai urcat pe scara virtuţilor;

Bucură-te, că ai căutat cu multă râvnă a ajunge la firea cea dintâi;

Bucură-te, că ai fost ca o viţă roditoare în via Domnului;

Bucură-te, că, prin viaţă curată, ai dobândit frumuseţile cele nepieritoare;

Bucură-te, că te-ai făcut sălaş curat al Sfântului Duh, dumnezeiasca dragoste arzând întru tine;

Bucură-te, că ai fugit de viforul ispitelor celor vătămătoare de suflet;

Bucură-te, cel ce cu darul lui Dumnezeu ai biruit hotarele firii;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 3-lea:

Ca o flacără arzătoare a strălucit viaţa ta în obştea ce te-a primit, minunate Părinte Teodosie, luminând şi întărind pe cei din jurul tău. Darul Duhului Sfânt te-a mânat ca pe o pasăre în pustie, unde ţi-ai adăpat sufletul din izvoarele cele nepieritoare ale vieţii sihăstreşti, urcând treptele sfinţeniei şi cântând neîncetat lui Hristos Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea:

Curată pornire lăuntrică având, ai căutat înălţarea sufletului, prin sărăcie de bună voie, curăţie, deplină ascultare şi

neîncetate rugăciuni. Şi, ajungând la frumuseţea nepătimirii, vrednicule ostaş al lui Hristos, ai sporit roada Duhului Sfânt întru tine, pentru care îţi aducem această cântare:

Bucură-te, că ai intrat în ceata celor ce cu osârdie Îl caută pe Domnul;

Bucură-te, că îngerescul chip ţi-a fost pavăză împotriva ispitelor;

Bucură-te, că ai trecut de la trăirea în trup la trăirea în duh;

Bucură-te, cel ce, intrând în liniştea sihăstriei, ai împodobit graiul inimii cu frumuseţea rugăciunii;

Bucură-te, că, zăvorând uşa ispitelor, zburdările trupului ai veştejit;

Bucură-te, cel ce, prin curată viaţă călugărească, ai devenit înger în trup;

Bucură-te, că de poftele lumeşti ai fugit, făcându-te ucenic ales al Domnului;

Bucură-te, că, în mănăstire vieţuind, desfătarea bunătăţilor duhovniceşti ai dobândit;

Bucură-te, că, trăind întru sfinţenie, cale la ceruri ţi-ai pregătit;

Bucură-te, că, prin post şi rugăciune, ai dobândit bunătăţile cele veşnice;

Bucură-te, că, trăire curată având, veşmântul cel luminos al mântuirii l-ai împodobit;

Bucură-te, că viaţa ta scară cerească s-a arătat;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 4-lea:

Încununându-ţi viaţa sihăstrească cu daruri dumnezeieşti, Împăratul dorirorilor te-a chemat la vrednicia arhieriei, alegându-te păstor al turmei celei cuvântătoare din Ţinutul Rădăuţilor. Şi întru această slujire, ca un cărbune dumnezeiesc, ai luminat sufletele celor credincioşi, povăţuindu-i la lumina cea neînserată şi învăţându-i a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea:

Ca un soare duhovnicesc te-ai arătat păstoriţilor tăi, Fericite Teodosie, şi, prin pioase rugăciuni la mormântul marelui Voievod Ştefan cel Sfânt de la Putna, ai ţinut aprinsă candela credinţei şi dragostea de ţară. Pentru aceasta, te întâmpinăm cu aleasă cinstire, zicând:

Bucură-te, vrednicule urmaş al Apostolilor, cel ce toate cu înţelepciune le-ai chivernisit;

Bucură-te, că, prin darul arhieriei, ai primit mirul cel ceresc în inima ta;

Bucură-te, păstorule cel bun, care ai intrat prin uşă în staulul oilor;

Bucură-te, că, prin osteneli, chipul Marelui Arhiereu întru tine s-a împlinit;

Bucură-te, că sufletele cele ofilite le-ai udat cu apa Sfântului Duh;

Bucură-te, că te-ai arătat turmei tale ca un spic cu însutită roadă;

Bucură-te, că ostenelile tale au fost ca o bogată pârgă adusă Domnului;

Bucură-te, cel ce cu pâinea cea cerească pe cei credincioşi ai hrănit;

Bucură-te, că ai fost îndrumător şi povăţuitor luminat păstoriţilor tăi;

Bucură-te, că ai socotit turma lui Hristos ca o vistierie dată în grija ta;

Bucură-te, că povăţuitor prea iscusit al călugărilor ai fost;

Bucură-te, că nevoinţele tale s-au arătat podoabă de mult preţ a Bisericii;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 5-lea:

Viaţa ta, plăcută lui Dumnezeu, s-a făcut cunoscută tuturor, Ierarhe Teodosie; şi, fiind ascultător de Hristos, ai fost

chemat să luminezi cu învăţăturile tale şi pe cei din Episcopia Romanului, unde ca o stea preastrălucită ai vestit cu tărie pe Soarele Dreptăţii, Căruia împreună cu tine Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea:

Rovăţuind cu multă dragoste turma cea încredinţată ţie de către Dumnezeu, ca într-o şcoală duhovnicească, ai umplut de mireasmă dumnezeiască sufletele păstoriţilor tăi, călăuzindu-i către limanul Împărăţiei cerurilor, pentru care îţi cântăm:

Bucură-te, cel ce cu darul înţelepciunii ai arătat luminată lucrarea arhieriei tale;

Bucură-te, că pe credincioşi i-ai hrănit cu dreapta învăţătură a lui Hristos;

Bucură-te, cel ce din izvorul cel limpede al harului pe mulţi i-ai adăpat;

Bucură-te, că ai strălucit ca un sfeşnic minunat în Biserica lui Hristos;

Bucură-te, că ai condus turma ta spre dumnezeieştile limanuri;

Bucură-te, că Evanghelia Domnului cu multă râvnă o ai propovăduit;

Bucură-te, că sufletele cele pustiite roditoare le-ai făcut;

Bucură-te, cel ce cu multă cinste ai stat în ceata arhiereilor;

Bucură-te, că la păşunea cea aleasă ai adus pe credincioşii tăi;

Bucură-te, că ai păstorit turma ta întru cuvioşie şi dreptate;

Bucură-te, că te-ai arătat bun cârmaci al Episcopiei Romanului;

Bucură-te, că, prin arhiereasca ta slujire, ţi-ai făcut mai strălucitoare haina sufletului;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Râvna pentru Hristos şi puterea cuvintelor tale te-au făcut să urci pe treapta cea înaltă a arhipăstoriei, învred-

nicindu-te pe pământ de cinstea de Părinte al întregii Biserici Moldave, iar în ceruri de lumina cea negrăită a slavei lui Dumnezeu, Căruia Îi cânţi neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea:

Mai Marele păstorilor te-a chemat, Ierarhe Teodosie, la scaunul de slujire a Bisericii Moldovei greu încercată de năvălirile barbare. Iar tu, Părinte, întrarmat fiind cu puterea lui Hristos, nu te-ai înspăimântat de primejdii, pentru care, primeşte cântarea aceasta:

Bucură-te, că în vasul tău cel pământesc a fost turnat mirul cel ceresc;
Bucură-te, că, slujind oamenilor, ai slujit lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărător şi zid împotriva năvălitorilor celor fără de lege;
Bucură-te, platoşa şi scutul neclintit împotriva duşmanilor adevărului;
Bucură-te, soare dătător de lumina şi căldura lui Hristos;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a răsplătit pentru râvna ta;
Bucură-te, cel ce căile cele strâmbe ale oamenilor le-ai îndreptat;
Bucură-te, slujitor adevărat, că pământul de cer l-ai apropiat;
Bucură-te, stea strălucitoare pe bolta Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, dar dumnezeiesc al poporului nostru binecredincios;
Bucură-te, fluierul cel păstoresc al dreptmăritorilor creştini;
Bucură-te, omule al lui Dumnezeu şi alăuta Duhului;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 7-lea:

La zorile dimineţii te-ai arătat Bisericii Moldave, cinstite Ierarhe, hrănind cu pâine cerească pe credincioşii tăi; şi, asemenea apărătorilor credinţei, străbătând ţinutul Moldovei,

i-ai îmbărbătat cu rugăciune şi cuvânt la mărturisirea lui Hristos, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea:

Ca un păstor vrednic de laudă al turmei lui Hristos, Ierarhe Teodosie, după dumnezeiască judecată, ai alungat de la turma ta pe lupii cei răpitori, cu arma dreptei credinţe. Pentru aceasta, râvna ta apostolească a fost răsplătită în ceruri de Hristos Dumnezeu, iar noi, pe pământ, îţi aducem această cântare:

Bucură-te, luptătorule împotriva nedreptăţii;
Bucură-te, apărătorule al Ortodoxiei;
Bucură-te, străjerul neadormit la poarta Bisericii;
Bucură-te, apărătorule al celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, cunoscătorule al inimilor;
Bucură-te, propovăduitorul şi apărătorul dreptei credinţe;
Bucură-te, ocrotitorul credincioşilor tăi;
Bucură-te, arhiereule luminat al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, lucrătorule în ogorul Domnului;
Bucură-te, aducătorule de roadă duhovnicească;
Bucură-te, cămara virtuţilor şi lauda ierarhilor;
Bucură-te, că Hristos te-a preamărit în ceruri;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 8-lea:

Deşi ai fost izgonit de vrăjmaşi, pe nedrept, din scaunul arhipăstoresc, Ierarhe Teodosie, pacea şi liniştea sufletului tău le-ai păzit, căci, retrăgându-te la Mănăstirea Brazi din Ţara Vrancei unde te-ai născut, ai petrecut în privegheri şi rugăciuni pentru poporul tău cel binecredincios, cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea:

Ca o ploaie liniştită ce cade pe pământ însetat s-a arătat venirea ta în Mănăstirea Brazi, pe care o ai zidit din nou, minunate Ierarhe Teodosie, înnoind duhovniceşte obştea monahilor şi pe credincioşii care au alergat la tine cu smerenie. Bucurându-ne de aleasa ta lucrare, îţi aducem cântarea aceasta:

Bucură-te, că ai apărat comoara Ortodoxiei în Ţara de Jos a Moldovei;

Bucură-te, că ai călăuzit ceata monahilor pe căile desăvârşirii;

Bucură-te, că ai rânduit aleasă viaţă călugărească în mănăstirile pe care le-ai ctitorit;

Bucură-te, cel ce ca un fiu al dumnezeieştii lumini ai deschis calea spre cele veşnice;

Bucură-te, cel ce ai fost conducătorul sihaştrilor şi nebiruitul întâi-luptător;

Bucură-te, că ai fost ca un măslin roditor pentru mulţi călugări şi credincioşi;

Bucură-te, slujitorule al tuturor celor necăjiţi;

Bucură-te, râvnitorule pentru altarele Domnului;

Bucură-te, că cetele monahilor le-ai făcut ca o vie roditoare;

Bucură-te, că ai rânduit neîncetată priveghere în aşezămintele tale călugăreşti;

Bucură-te, că pe fiii tăi duhovniceşti i-ai povăţuit să cugete la cele înalte;

Bucură-te, că, prin slujire adevărată şi viaţă curată, ai înmulţit ceata monahilor;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 9-lea:

Trâmbiţă duhovnicească s-au arătat povăţuirile tale pentru fiii tăi sufleteşti, Sfinţite Ierarhe, pe care împlinindu-le

şi-au împodobit vieţuirea cu mireasma Duhului. Pentru aceasta, şi noi învăţăm de la tine a merge pe calea virtuţilor, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea:

Nici prigonirile, nici primejdiile, nici chinuirile necredincioşilor nu te-au îndepărtat de la calea Adevărului, Părinte, căci ai răbdat până la sânge silnicia lor. Pentru aceasta, minunându-ne de pătimirea ta, îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ai luat pe umeri Crucea lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai luptat pentru dreapta credinţă;
Bucură-te, păstorule cel bun, că ţi-ai dat viaţa pentru turma cea cuvântătoare;
Bucură-te, cel ce te-ai făcut vrednic de cununa muceniciei;
Bucură-te, că vărsarea sângelui tău a fost ca un mir de mare preţ adus lui Hristos;
Bucură-te, că ai urcat pe scara care duce la Dumnezeu, prin pătimirile tale;
Bucură-te, că, prin mucenicia ta, Hristos uşa Raiului ţi-a deschis;
Bucură-te, cel ce ca o slugă bună şi credincioasă ai intrat întru bucuria Domnului tău;
Bucură-te, cel ce ai ştiut să uneşti pe cele de jos cu cele de sus;
Bucură-te, că ai intrat cu cinste în Ierusalimul cel ceresc;
Bucură-te, cel ce te-ai învrednicit a trăi împreună cu Hristos în veci;
Bucură-te, că pământul Vrancei l-ai sfinţit prin sângele muceniciei tale;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 10-lea:

Mare Ierarhe şi Mucenice al lui Hristos, Teodosie, apărătorule al dreptei credinţe a Bisericii, te-ai învrednicit de viaţa cea

fără de sfârşit, unde acum străluceşti în lumina cea neînserată, aducând, de-a pururi, laudă lui Dumnezeu şi cântând: ***Alliuia!***

Icosul al 10-lea:

Văzând pătimirea şi mucenicia ta, călugării din Mănăstirea Brazi şi binecredincioşii creştini s-au adunat în jurul trupului tău şi în cântări duhovniceşti l-au îngropat cu cinste în biserica acestui aşezământ, iar după îngroparea ta, n-au încetat a veni la mormântul tău ca la un părinte preaiubit, cântându-ţi laude ca acestea:

Bucură-te, cel ce ţi-ai săvârşit viaţa mărturisind pe Hristos;
Bucură-te, că ai primit de la El cununa muceniciei;
Bucură-te, că te-ai făcut vrednic moştenitor al vieţii celei de veci;
Bucură-te, Ierarhe, mult pătimitorule;
Bucură-te, stea ce străluceşte în ceata mucenicilor Bisericii;
Bucură-te, împodobitorule al mărturisitorilor lui Hristos;
Bucură-te, floarea arhieriei, adăpată cu sânge mucenicesc;
Bucură-te, că ai avut parte de moartea cea purtătoare de viaţă;
Bucură-te, mielule nevinovat, care ai intrat în ceata celor ce s-au jertfit pentru Hristos;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat cu haină preastrălucită în ceruri;
Bucură-te, că împreună cu Maica Domnului şi cu sfinţii te odihneşti în cămara lui Hristos;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de viaţa cea veşnică;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 11-lea:

Întru bucuria cea nespusă a Împărăţiei celei de sus petrecând, Ierarhe Teodosie, te îndulceşti de lumina cea întreit strălucitoare a Prea Sfintei Treimi, de unde, trimite-ne şi nouă, celor ce prăznuim după cuviinţă sfântă pomenirea ta, răbdare în

necazurile vieţii şi nădejdea mântuirii, ca, întru dragostea lui Dumnezeu vieţuind, împreună cu tine să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea:

După îngroparea ta, minunate Părinte, prin rânduială dumnezeiască s-a aflat comoara de mult preţ a moaştelor tale, cinstite după vrednicie de Cuviosul Antipa. Pentru aceasta, şi noi îţi cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, că trupul tău ni l-ai lăsat ca un dar sfinţit;

Bucură-te, că aflând moaştele tale ne veselim cu duhul;

Bucură-te, Ierarhe îndumnezeit, care dai mireasmă duhovnicească credincioşilor;

Bucură-te, cununa adevărului şi slava arhiereilor;

Bucură-te, mângâierea oamenilor cuprinşi de primejdii şi de întristări;

Bucură-te, jertfă bineprimită de Dumnezeu;

Bucură-te, limanul cel lin şi neînviforat al celor necăjiţi;

Bucură-te, ancoră tare şi nemişcată;

Bucură-te, că pe cei ce se roagă cu credinţă, cu daruri duhovniceşti îi împodobeşti;

Bucură-te, luminarea şi scăparea celor deznădăjduiţi;

Bucură-te, cel ce cu mir de nard alini suferinţele celor neputincioşi;

Bucură-te, că Dumnezeu ascultă rugăciunile tale pentru neamul românesc;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 12-lea:

Vrednicule următor al Apostolilor, ca un adevărat arhiereu al Bisericii lui Hristos, ai pătimit până la mucenicie şi ai dobândit daruri mai presus de fire, pentru care te rugăm să

fii nouă mijlocitor, ca să aperi de tot răul moştenirea ta, care cântă împreună cu tine Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea:

Mare Ierarhe Teodosie, pe drumul Crucii lui Hristos, lupta cea bună ai luptat, primind cununa muceniciei, fiind împreună-şezător cu toţi sfinţii în cămările cereşti. Iar noi, păcătoşii, pe pământ, îţi cinstim pomenirea ta şi cu osârdie te rugăm: ajută-ne să deschidem poarta nădejdii către Dumnezeu, ca să-ţi aducem aceste cântări:

Bucură-te, că întru tine chipul lui Dumnezeu s-a împlinit;

Bucură-te, cel ce ai fost rânduit de-a dreapta lui Dumnezeu împreună cu toţi sfinţii;

Bucură-te, cel ce te odihneşti în cer, ca un sfinţit mucenic al lui Hristos;

Bucură-te, cel ce eşti piatra cea scumpă a Bisericii, păstrată în vistieriile cereşti;

Bucură-te, trâmbiţă apostolească şi alăută duhovnicească;

Bucură-te, că prin jertfirea vieţii tale ai desăvârşit pecetea chipului dumnezeiesc;

Bucură-te, că te adăpi pururea din izvorul vieţii şi al veşnicei lumini;

Bucură-te, floarea cea neveştejită din grădina Raiului;

Bucură-te, că vezi de-a pururi faţa lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel ce, ca un prinos bogat, împodobeşti cămările cereşti;

Bucură-te, mirul cel ceresc, care ne umpli pe noi de bună mireasmă;

Bucură-te, izbavirea cea scumpă a sufletelor noastre;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, Mucenice al lui Hristos!

Condacul al 13-lea:

O, mult pătimitorule, Sfinte Mucenice al lui Hristos, Ierarhe Teodosie, trimis fiind de Dumnezeu la vreme de strâmtorare să fii pavăză Bisericii Moldovei, noi, cei împovăraţi cu multe şi grele păcate, îţi aducem din toată inima cuvenita cinstire, ca aceluia în care a prisosit darul Sfântului Duh. Aflându-te acum slujitor la Altarul cel ceresc, te rugăm, fii mijlocitorul nostru către Atotputernicul Dumnezeu, Izvorul tuturor bunătăţilor, ca prin harul Său ocrotitor să ne dea înţelepciune, sănătate, pace şi iertare de păcate, ca să prisosim în credinţă şi în dragoste faţă de El şi către aproapele, pentru a ajunge la limanul cel mult dorit al mântuirii şi împreună cu tine să-I aducem neîncetată laudă, zicând: ***Aliluia!*** *(de trei ori)*

Se repetă **Icosul 1 şi Condacul 1**

După aceea, se zice această

RUGĂCIUNE

Sfinţite Ierarhe Teodosie, care – de cunună mucenicească învrednicindu-te, prin tăierea cinstitului tău cap de către păgâni, pe când te aflai la Mănăstirea Brazi din Ţinutul Vrancei –, acum, împreună cu îngerii locuind, te bucuri de mărirea cea gătită sfinţilor, nu ne uita pe noi, păcătoşii, cei ce, nădejde având în puterea ta de mijlocitor către Împăratul Hristos – ca unul ce stai înaintea tronului Sfintei Treimi –, ţie, cu credinţă, grăim unele ca acestea:

Bucură-te, că la Mănăstirea Brazi ai strălucit prin mucenicie!

Bucură-te, că acel loc al muceniciei tale s-a făcut cunoscut tuturor prin tine şi, acolo, călugări şi călugăriţe s-au nevoit cu nevoinţa cea bineplăcută lui Dumnezeu, pomenindu-te necontenit între ctitori!

Bucură-te, că, pentru credinţa cea adevărată şi pentru apărarea sfintelor odoare ale bisericii, spre a nu le lăsa pradă nelegiurii, ţi-ai jertfit viaţa!

Bucură-te, că Dumnezeu a insuflat gând de evlavie ucenicilor tăi, şi Lavrentie episcopul ţi-a pus piatră de marmură deasupra cinstitului tău mormânt!

Bucură-te, că o cărămidă pusă sub pătimitorul tău cap, cu numele Teodosie înscris pe ea, te-a făcut cunoscut urmaşilor de peste ani!

Bucură-te, că trupul tău, căzut sub ascuţişul sabiei celei sălbatice, s-a descoperit în vremurile cele mai de pe urmă!

Bucură-te, că te-ai învrednicit de proslăvire din partea lui Dumnezeu, Care a dat gândul cel bun ieroschimonahului Dimitrie spre a căuta în pământ, unde, săpând, a găsit piatra de marmură a mormântului tău şi cărămida cu înscrisul de pe ea, pe care era aşezat capul tău cel desprins de trup, ca şi întreg trupul tău!

Bucură-te, că, şi prin moarte, s-a arătat întreaga ta smerenie, căci capul aşezat, cu gura în jos, pe cărămidă, arată că mereu ai avut fruntea plecată spre pământ, rugându-te, cu căldură, ca şi vameşul: „Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului!“

Bucură-te, că prin rânduială dumnezeiască s-a făcut lucrarea de dezgropare a cinstitului tău trup, după mai bine de o sută cincizeci de ani şi, cu sobor de preoţi, în cântări duhovniceşti, a fost pus în paraclisul de taină din peştera Mănăstirii Brazi, unde se săvârşea Sfânta Liturghie până nu demult!

Fericindu-te pe tine, mult nevoitorule şi mult răbdătorule Mucenice Teodosie, ne cucerim şi zicem: Roagă-te pentru noi, cei ce facem, cu dragoste, pomenirea ta şi ne întărim duhovniceşte de lucrarea ta în pământul scumpei noastre Patrii şi în ogorul Sfintei noastre Biserici Ortodoxe Române.

Bucură-te, Mucenice Teodosie! **Amin!**